

Göz Göze Gelmeden 1

– kul mehmet · 02 Haziran 2023

Göz Göze Gelmeden-1-

Artık göz göze gelmeden, olanca dikkatimizi önümüzdeki görevde yoğunlaştırarak ayrıldık, kulübenin kapısında. Ben kuzeye giden yolu izleyecektim. Yaşar, ise güneye gideni. Ben karşı yöne giden patikaya vardığımda, bir an dönüp, Yaşarın ıssız sokaklarında süzülen gölgesini seyrettim. Açık pencerelerden birinden müzik yayılıyordu sokağa, dinleyen bir âşık olmalı dedim, bir sigara yakarken. Alacakaranlığın sarı sisinde buluşma noktasından uzaklaşmışım. Geç kaldım diye mırıldandım sigaramı yere atarken. Dal kırılmasına benzeyen bir sestü duyduğum açık pencerede. Âşık üzödü sanki müzik dinlerken hiçbir şeyin farkında olamaz, dedim heyecanını bastırmak için. Her şeyin bitmek üzere olduğunun farkındaydım çok geç kalmıştım, ileride çete üyeleri ellerinde silahlarla dolaşırken, saklandım bir karanlık gölgeye, tek başına bir şey yapamazdım. Köpeklerin havlamaması gerekiyordu, havlamadılar.

Ben sessizce çete üyelerinin barındığı kulübeye yaklaşarak, kapıyı iterek içeriye girdim, hiç kimse yoktu görünürlerde. Yaşar çoktan burada olmalıydı diye düşündüm, beraber baskın yapacaktık, beraberce yakalayıarak bir yıllık takibi onları yakalayıarak taçlandıracaktık tatile çıkarken. Çiçeklerin arasından geçerek arka bahçeye doğru ilerlerken, hava aydınlanıyordu, 'her şey yolunda giderse' dedim, deniz sahilinde olacağız bir hafta sonra, kuru fasulye yerken ve gül koklarken tembelliğimiz yok olacak.' Oysa daha göreve başlamadan sanki bitmiş çete üyeleri gitmişti.

Yaşar neredeydi bilmiyorum. Gülümsedim, heyecanını bastırarak kulübenin kapısını ittim. Karanlık ve korkunç bir gölgeydi karşısında duran sanki bir köpek... Ama köpek değildi, bunu biliyordum. Yaşardı galiba, ben ışıktta gölgemle yaklaşırken silahını boşalttı üzerime, girenin ben olduğunu bilmeden...

Mehmet Aluç